

२०७३ फाल्गुन १३ शुक्रवार २४-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- एक बाबा नै हुनुहुन्छ जसको अपरमअपार महिमा छ, बाबाको जस्तो महिमा अरू कसैको पनि हुन सक्दैन।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूलाई यस पढाइको धेरै-धेरै कदर हुनुपर्छ, किन?

उत्तर:- किनकि सारा कल्पमा एक पटक मात्र बाबा परमधामबाट पढाउनको लागि आउनुहुन्छ। मनुष्यहरू पढनका लागि यहाँबाट विदेश जान्छन्, यो कुनै ठूलो कुरा होइन। यहाँ त पढाउनेवाला कति टाढाबाट आउनुहुन्छ। त्यसैले बच्चाहरूलाई पढाइको धेरै कदर हुनुपर्छ। थोरै अप्ठेरो भए पनि केही हर्जा छैन। तिम्रा स्कूल टोल-टोलमा बन्नुपर्छ, नत्र भने यति सबै पढ्छन् कसरी? बाबाको परिचय त सबैलाई मिल्नु छ अवश्य।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरूले भन्छन्- यो को हो? यिनी कुनै साधु-संन्यासी मनुष्य त होइनन्। यिनी त अरू कुनै चीज हुन्। मनुष्यलाई त तुरुन्त चिनिन्छ, फलाना साधु संन्यासी हुन्, नाम लिएर भन्छन्- फलाना महात्मा हुन्। यो त केवल प्यारा बच्चाहरूले जान्दछन्। बच्चा भनिन्छ- आत्माहरूलाई। आत्माले नै सबै जान्दछ, शरीरले होइन। आत्माले नै भन्दछ- यिनी फलाना हुन्। इन्द्रियद्वारा जान्दछ। यदि आत्मा भएन भने यी आँखाले काम गर्न सक्दैनन्। सबैथोक आत्माले नै जान्दछ।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई आत्म-अभिमानी बनाइन्छ। आत्माले भन्छ- यी कर्मेन्द्रियद्वारा फलानो कर्तव्य गर्छु। वास्तवमा आत्मालाई पुरुष भनिन्छ, स्त्री होइन। पुरुष हो किनकि हामी सबै भाइ-भाइ हौं। अहिले तिमीले नयाँ कुरा सुन्छौ। उहाँ को आउनु भएको छ? उहाँको कुनै आफ्नो मनुष्यको रूप छैन। तिमीले जान्दछौ- बेहदका बाबा हुनुहुन्छ शिवबाबा, जसले यिनीद्वारा सम्झाउनुहुन्छ। यस्तो होइन फलानो संन्यासी हो, उसको आत्मा बोल्छ। होइन, मनुष्यहरूको सारा नाम-रूपमा ध्यान जान्छ। तिम्रो बुद्धिले सम्झन्छ- यहाँ हाम्रा बेहदका पिता हुनुहुन्छ। उहाँले शरीरद्वारा हामीलाई आफ्नो वर्सा दिनुहुन्छ। राजयोग सिकाउनुहुन्छ। यहाँ हुनुहुन्छ, सबैका पिता। सर्वका पतित-पावन, केवल मनुष्यहरूको होइन, ५ तत्वको पनि हुनुहुन्छ। सबैका सद्गति गर्नेवाला हुनुहुन्छ, सबै भन्दा उच्च पिता। सृष्टिमा महिमा गर्ने लायक हुनुहुन्छ भने एक बाबा नै हुनुहुन्छ, अर्को कोही छैन। न ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको महिमा गर्न सकिन्छ। उनीहरूको जन्मदिन मनाएर के गर्ने? लक्ष्मी-नारायण जसको कम्बाइन्ड रूप विष्णु हो, अहिले उनी कहाँ छन्? लक्ष्मी-नारायणले पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा अहिले अन्तिम जन्ममा छन्। फेरि शिवबाबाले लायक बनाइरहनु भएको छ। सबैका सद्गतिदाता उहाँ एक नै हुनुहुन्छ। महिमा पनि एकको छ। उहाँ पतित-पावन विना, हेर सृष्टिको के हाल भएको छ? कृष्णका भक्तलाई सोध- राधा-कृष्ण कहाँ छन्? भन्छन्- सर्वव्यापी छन्। राधेका पुजारी भन्छन्- राधा नै राधा छिन्। हनुमानका पुजारी भन्छन्- जता हेर, हनुमान नै हनुमान। तर होइन। बाबाले आफ्नो महिमा त गर्नुहुन्छ। आफ्नो पार्टद्वारा सिद्ध गर्नुहुन्छ। अरू कसैको महिमा गाउन सकिँदैन। लक्ष्मी-नारायणले नै राजाई गर्छन्, सानो हुँदा, राधा- कृष्ण हुन्छन्। त्यो त हो प्रारब्ध। त्यसैले उनीहरूको महिमा के गर्ने? ब्रह्माको पनि महिमा छैन, विष्णुको पनि कुनै महिमा छैन। महिमा त एकको नै हुन्छ। उहाँलाई नै पतित-पावन भनिन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- विष्णु को हो? विष्णुसँग

२०७३ फाल्गुन १३ शुक्रबार २४-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन स्वदर्शन चक्र सूक्ष्मवतनमा किन देखाउँछन्? मनुष्यका त धेरै हात हुँदैनन्। सूक्ष्मवतनमा पनि ४ हात देखाएका छन्— प्रवृत्ति मार्गलाई सिद्ध गर्नका लागि।

बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा बच्चाहरू, अहिले तिमीले जानिसकेका छौ, ८४ जन्म हामीले कसरी लिन्छौं। तिमी गृहस्थ व्यवहार पवित्र थियो। मन्दिरहरूमा गएर गाउँछन् नि, सर्वगुण सम्पन्न...तिमी माता पिता... अब यो महिमा फेरि गलत हुन जान्छ। यो महिमा हो, केवल एकको। देवताहरूको होइन। जे जति महिमा हुन्छ केवल एकको मात्र। उहाँ हुनुहुन्छ, परमपिता परम आत्मा। परमपिता, परमशिक्षक, परम सतगुरु अकाल भन्छन् नि। उहाँलाई याद गर्छन्, उहाँ नै अकालमूर्त हुनुहुन्छ। शिवबाबालाई साँढेमा देखाउँछन्। उहाँलाई फेरि अकालतख्त देखाउँछन्। अब यो त कसैलाई थाहा छैन, शिवबाबा के हुनुहुन्छ? मन्दिरमा जे राख्छन्, त्यो उहाँको अंश हो। उहाँ त हुनुहुन्छ— ज्ञानका सागर, पतित-पावन। उहाँलाई त मनुष्यको तन चाहिन्छ नि। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— उहाँको तख्त, यी ब्रह्मा हुन्। धर्म स्थापकहरूको के महिमा हुन्छ? उनीहरूले त केवल आएर धर्म स्थापना गर्छन्। उनीहरूले कुनै जीवनमुक्ति दिँदैनन्। मनुष्यले भन्छन्— मोक्ष मिलोस्, फेरि आउँनै नपरोस्। ती धर्म स्थापकहरू त आफ्ना धर्मकालाई तल ल्याउनका लागि निमित्त बन्छन्। उनीहरूलाई त आएर आफ्नो धर्म स्थापन गर्नु छ। ड्रामामा पार्ट छ। जो पनि आउँछन्, उनीहरूलाई पुनर्जन्म लिनु नै छ। यो स्थापना त बाबाले गर्नुहुन्छ। उहाँ सबैका पतित-पावन हुनुहुन्छ र अरू कसैले पावन बनाउँदैन। उनीहरू त आउँछन्, आ-आफ्नो पार्ट खेल्छन्। सतो, रजो, तमोमा आउनु नै छ। उनीहरूले धर्म स्थापन गर्छन्, पुग्यो। जुन शिक्षा दिए, फेरि त्यसको शास्त्र बन्यो। जसले धर्म स्थापन गर्छन्, उनीहरूले पालना अवश्य गर्नुपर्छ। फर्किएर कोही जाँदैन। सबै यतिबेला भिन्न-भिन्न नाम रूपले यहाँ पतित दुनियाँमा छन्। पहिला नम्बरमा लक्ष्मी-नारायणलाई हेर। उनीहरू पनि अहिले यहाँ छन्। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण रचनुहुन्छ। फेरि यिनीहरू गएर राधा-कृष्ण बन्छन्। जबसम्म शिवबाबा आउनुहुन्न, तबसम्म कोही पावन बन्न सक्दैन। बलिहारी उहाँ एकको छ। उहाँको नै महिमा छ। भन्छन् पनि— शिवाय नमस्, तिमी माता-पिता.... सबैले याद गर्छन्। सबै भन्दा धेरै महिमा उहाँ बाबाको नै छ। पुकार्छन् पनि— ओ परमपिता परमात्मा। यो नाटक बनेको छ। जब सृष्टि पुरानो हुन्छ, तब बाबा आउनुहुन्छ। मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन तीनै लोकको ज्ञान दिनुहुन्छ। ज्ञान एकै पटक मिल्छ। उहाँलाई ज्ञानका सागर भनिन्छ। बाँकी यी सूर्य, चन्द्रमा आदि त बेहद ब्रह्माण्डका प्रकाश दिने बत्तीहरू हुन्। त्यो रात, त्यो दिन, यी त ब्रह्माण्डका बत्तीहरू हुन्। यस्तो होइन— सूर्य देवता नमः भनिन्छ। होइन, देवताहरू त ब्रह्मा, विष्णु, शंकर हुन्। कोही मूलवतनबाट आत्मा यहाँ आउँछन् अनि सिधा गर्भमा जान्छन्, सूक्ष्मवतनमा जाँदैनन्। सिधा सत्ययुगमा आउँछन्, गर्भ महलमा। त्यहाँ त कुनै पाप कर्म हुँदैन। यहाँ पाप गर्छन्, त्यसैले त त्राहि-त्राहि गर्छन्। भन्छन्— धर्मराज मलाई बाहिर निकाल, अब फेरि मैले पाप गर्दिनँ। बाहिर निस्किएर फेरि पाप गर्न लाग्छन्। त्यहाँको त्यहीं रहन्छ..यो पनि ड्रामामा छ। यहाँको सबैभन्दा ठूलो दुस्मन रावण नै हो। द्वापरदेखि रावण राज्य शुरू हुन्छ। द्वापरमा नै देवीदेवताहरू वाममार्गमा जान्छन्। उनीहरूको फेरि मन्दिर बन्छ। पुरीमा हेर कस्तो मन्दिर बनेको छ। भित्र जगतनाथको

२०७३ फाल्गुन १३ शुक्रबार २४-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन मूर्ति छ र बाहिर देवताहरूका धेरै फोहोरी चित्रहरू छन्। यस्ता-यस्ता चित्रहरू मन्दिरमा हुनुहुँदैन। तिमीले त अहिले श्रीमतमा श्रेष्ठ बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। सत्ययुग आदिमा लक्ष्मी-नारायण श्रेष्ठ हुन्छन् नि। उनीहरूले यो श्रेष्ठ पद कसरी पाए? अहिले तिमीले फेरि पढिरहेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा फेरि आउँछु, आइ नै रहन्छु। फेरि तिमी बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउँछु। फेरि सतो, रजो, तमोमा आउनु नै छ। जो पहिला-पहिला आउँछन्, तिनीहरूलाई ८४ जन्म भोग्ने पर्छ। सबैले भोग्दैनन्। ८४ लाख त हुँदै-हुँदैन। मनुष्यहरूलाई जसले जे भन्छ, त्यसलाई नै सत-सत भनिरहन्छन्। यदि ८४ लाख जन्म हो भने कल्पको आयु त धेरै हुन जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— ८४ जन्म हुन्छ, त्यो पनि देवी-देवताहरूको। अच्छा, फेरि इस्लामी, बौद्धि, क्रिश्चियन आदिले कति जन्म लिन्छन्? हिसाब छ नि। आउन त धेरै आउँछन्, हाँगबिगा छन्।

तिमीले सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ। भारत नै पहिलो नम्बर विश्वको मालिक थियो, अरू कुनै धर्म थिँदै-थिँएनन्। अहिले त्यो देवी-देवता धर्मको खुट्टा नै छैन। त्यसको शास्त्र पनि छैन। यी गीता आदि शास्त्र फेरि बन्छन्। यस्तो होइन तिमीले जुन सच्चा गीता बनाउछौ, त्यो हुन्छ। निस्कन्छ फेरि पनि त्यही गीता। भक्ति मार्गका लागि त सबै चाहिन्छ नि। ब्रह्माद्वारा सम्झाउनुहुन्छ, प्यारा बच्चाहरूलाई। अहिले वास्तवमा ब्रह्माद्वारा भगवान्को प्राप्ति हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै हुन् भक्तिमार्ग। मेरो प्राप्ति तब हुन्छ, जब म यहाँ आउँछु। यो नै अविनाशी खण्ड हो। हामी कति धनवान थियौं। सोमनाथको मन्दिर कति विशाल छ। सबै लुटेर लगे। बिडलासँग धेरै धन छ, त्यसैले कति विशाल मन्दिर बनाएका छन्। बाबा कति राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ। यो अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन। ज्ञानसागर बाबाले जब बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, तब बच्चाहरूले पनि सम्झन्छन्। यो कसले पढाउँछ? उहाँ कुनै संन्यासी होइन। उहाँको नाम नै छ, शिव। सबै आत्माहरू वहाँका बच्चा हुन्। उनीहरूको शरीरको नाम बदलीभइरहन्छ। उहाँको नाम नै छ, एउटा। भन्नुहुन्छ— मेरो कुनै अर्को नाम छैन। तिमी त जन्ममरणमा आउँछौ, देह-अभिमानि पनि बन्छौ। म कहिल्यै देह-अभिमानि बन्दिनँ। बाबा हुनुहुन्छ नै सदैव देही-अभिमानि, किनकि पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न। शिवरात्रि मनाउँछौ नि। तर रात्रिको अर्थ केही पनि बुझ्न सक्दैनन्। कति गल्ती गर्छन्। अहिले हो रात, फेरि दिन हुनु छ। अहिले कल्पको अन्त्य अर्थात् रात भएको छ। सत्ययुग, त्रेता हुन् दिन। द्वापर, कलियुग हुन् रात। मलाई आउनु नै छ संगममा। यी हुन् बेहदका रात र दिन। भगवानुवाच यो मुख्य बेला हो। तर शिवबाबाको वेला भन्न सकिँदैन। उहाँ कहिले आउनुहुन्छ, कहाँ थाहा हुन्छ र। त्यसैले यो हो बेहदको दिन र रात, यसलाई कल्पको संगम भनिन्छ। जन्मदिन पनि यदि मनाउँछन् भने केवल एकको। शिवबाबा आउनुहुन्छ, फेरि जानुहुन्छ। उहाँको न जन्म हुन्छ, न मृत्यु हुन्छ। भनिन्छ— बाबा जानुभयो, यो खेल हो। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, गाउँछन् पनि— बाटो चल्दा-चल्दै ब्राह्मण फँसे। यी बाबालाई कहाँ थाहा थियो र। अचानक प्रवेशता भयो। पहिल्यै कहाँ थाहा हुन्छ र। विस्तारै-विस्तारै थाहा हुन्छ— यो बाबाको काम हो। यस ज्ञान यज्ञद्वारा विनाश ज्वाला प्रज्वलित हुनु छ। बेहदको यज्ञमा बेहदको सामग्री स्वाहा हुनु छ। बेहद पिताको यो यज्ञ हो। यस पछि फेरि कुनै यज्ञ रचिँदैन। भक्तिमार्ग नै खतम हुन्छ। यो ज्ञान

२०७३ फाल्गुन १३ शुक्रबार २४-०२-२०१७ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन बुद्धिमा राख्नु पर्छ। पढाइ पढ्नको लागि आउनु पर्छ। थोरै अष्टेरो हुन्छ। मनुष्य पढ्नको लागि यहाँबाट लण्डन, अमेरिका पनि जान्छन्। यो त के हो? बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्प, कल्प, कल्पको संगम युगे-युगे परमधामदेखि पढाउन आउँछु। त्यसैले प्यारा बच्चाहरूलाई कति कदर हुनुपर्छ। पछि गएर तिमी स्कूल टोल-टोलमा बन्छन्। नत्रभने सबैले पढ्छन् कसरी? बाबाको परिचय सबैलाई मिल्नुपर्छ। बाबालाई अवश्य जान्नेछन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) श्रीमतमा सदैव श्रेष्ठ बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। पढाइका लागि कुनै बहाना गर्नु छैन। पढाइ अवश्य पढ्नु छ।
- २) जसरी आदिमा पवित्र गृहस्थ आश्रम थियो, त्यसरी अहिले आफ्नो पवित्र गृहस्थ आश्रम बनाउनु छ। बलिहारी एक बाबाको हो, उहाँको गुणगान गर्नु छ।

वरदानः— मनद्वारा दृढ प्रतिज्ञा गरेर मनमनाभवको मन्त्रलाई यन्त्र बनाउने सदा शक्तिशाली भव

जुन बच्चाले सच्चा मनले प्रतिज्ञा गर्छ, तब मनमनाभव हुनपुग्छ र यो मनमनाभवको मन्त्र कुनै पनि परिस्थितिलाई पार गर्नमा यन्त्र बन्छ। तर मनमा आओस्— मलाई यो गर्नु नै छ। यहीं संकल्प होस्— जे बाबाले भन्नु भएको छ त्यो भइ नै सकेको छ त्यसैले कुनै पनि प्रतिज्ञा मनद्वारा गर, दृढता पूर्वक गर, तब शक्तिशाली बन्छौ। बारम्बार आफूलाई जाँच गर— प्रतिज्ञा शक्तिशाली छ या परीक्षा शक्तिशाली छ? परीक्षाले प्रतिज्ञालाई कमजोर नगरोस्।

स्लोगनः— जो स्वमानमा रहने श्रेष्ठ आत्मा हुन्छ, उसलाई अपमानको महसुसता आउन सक्दैन।